

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 61.

25de Møde.

Tirsdagen den 5te Marts.

(Fortf.)

Røster: Hverken Udkastet eller Udvalgets Betænkning indeholder Noget om Hensigtsmæssigheden eller Nødvendigheden af, at der udvælges foruden Formanden en Viceformand. Det forekommer mig i dette Tilfælde, at være mere nødvendigt end i de fleste andre Forhold, hvor man anseer det for godt, at have foruden Formanden en Viceformand, som i hans Forsald eller ved hans Dødsfald kan indtræde i hans Plads. Det er navnlig af den Grund, at det er nødvendigt, at Sammentalsdelen af Rigsrettens Medlemmer øjeblikkelig kan finde Sted, naar dens Function skal indtræde. Jeg skal derfor tillade mig, at henstille til Udvalget, om det ikke maatte finde sig foranlediget til at optage Noget herom, eller nærmere udtale, om det har Grunde, hvorfor det anseer Saadant ganske unødvendigt.

Ungaard: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at naar der i den 35te Afstemningspost er bestemt, at der kan til offentlig Afklager vælges en Mand, som dertil findes stiftet og villig, saa synes mig, at det sidste Udtryk „villig“ er overflødig; thi man kan dog ikke tvinge en Mand til at være det; og hvis det var Meningen, saa burde det tilføies; men i modsat Fald synes det overflødig, saa at det ikke behøver at optages i Loven.

Simony: Det er med Hensyn til § 12 jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning. Det er af Udvalget indstillet, at den Passus i Paragraphen, hvori der bliver bestemt, at den Tiltalte skal erklære inden 24 Timer, om han selv vil overtage sin Defension eller ønsker sig en Forsvarer af det Offentlige, skulde gaae ud, og som Grund derfor er anført, at der ikke er knyttet nogen Virkning til Undladelser af at afgive en saadan Erklæring.

Dette forhold sig nu vel rigtigt; men jeg kan dog ikke Andet end antage, at det er nødvendigt eller ialtfald hensigtsmæssigt, at der forelægges den Tiltalte en saadan Tidsfrist til at erklære sig herover. Han har det ellers i sin Magt at hændre Tiden med at afgive saadan Erklæring, og naar saa endelig Tiden kommer, at der bliver Tale om at begynde Proceduren, saa kan han først begjære sig en Forsvarer beskiftet og derved vil der altid hengaae nogen Tid. Det forekommer mig ogsaa, at den Mangel i Udkastet, som har foranlediget dette Endringsforslag, let kunde afhjælpes derved, at der istedetfor det hedder „efter at saadan Erklæring er ham afæstet, kan han fordre sig en Forsvarer beskiftet,“ kom til at staae: „naar han ikke afgiver en saadan Erklæring, bliver der alligevel at beskifte ham en Forsvarer, hvad enten han ønsker det eller ikke, som har at tage sig af Sagen, naar Proceduren skal tage sin Begyndelse“.

Orsted: Hvad den Forandring angaaer, som er bleven foreslaaet med Hensyn til Forslaget under Nr. 21 paa Afstemningslisten, saa troer jeg dog, at man paa ingen Maade kan indskrænke Bemyndigelsen til at lukke Dørene til det Tilfælde, hvor Sagen kan vedkomme Udlandet. Dersom der kun var Spørgsmaal om Sager, der blive anlagte mod en Minister for Embedsforseelser, saa vil jeg troe, at der ikke let kunde være Anledning til i noget Tilfælde at lukke Dørene. Men efter Grundloven skal jo ogsaa Rigsretten være bemyndiget til at behandle betydelige offentlige Forbrydelser, og der er navnlig formeentlig tænkt paa forvilliede Sammensværgelsesager. Jeg troer vel, at Rigsretten efter sin hele Sammensætning og Natur vil kun være lidet stiftet til at fuldbyrde dette Hver; men Udvalget har dog nødvendigt maattet gjøre sine Forslag saaledes, at Rigsretten saavidt muligt blev stiftet dertil. Men dersom alle Undersøgelser og